

Ψηφιακές Υπογραφές

Μοντέλα Ασφάλειας - Κατασκευές - Επιθέσεις

Παναγιώτης Γροντάς

02/03/2023

ΕΜΠ - Advanced Crypto (2022-2023)

Ψηφιακές Υπογραφές

Ορισμός Ψηφιακής Υπογραφής

Μια τριάδα αλγορίθμων $DS = (KGen, Sign, Vf)$:

- Πιθανοτικός αλγόριθμος $KGen$ που παράγει κλειδιά υπογραφής και επαλήθευσης.

$$(sk, vk) := DS.KGen(1^\lambda)$$

Συνήθως χρησιμοποιείται σε συνδυασμό με αλγόριθμο $Pgen$ ο οποίος παράγει τις κρυπτογραφικές παραμέτρους που χρησιμοποιούνται. Δηλ:

$$prms = (\mathbb{G}, H) := DS.Pgen(1^\lambda)$$

$$(sk, vk) := DS.KGen(prms)$$

- Αλγόριθμος υπογραφής μηνύματος m με κλειδί υπογραφής sk . Μπορεί να είναι πιθανοτικός.

$$\sigma := DS.Sign(sk, m)$$

- Αλγόριθμος επαλήθευσης υπογραφής σ με κλειδί vk στο μήνυμα m . Ντετερμινιστικός.

$$DS.Vf(vk, \sigma, m) \in \{0, 1\}$$

- No Message Attack: Ο αντίπαλος $\mathcal{A}$ διαθέτει μόνο το vk (EUF-NMA)
- Known Message Attack: Ο αντίπαλος $\mathcal{A}$ διαθέτει το vk και ζεύγη μηνυμάτων υπογραφών (m_i, σ_i) που είναι έγκυρες δηλ.

$$\forall i : Vf(vk, \sigma_i, m_i) = 1$$

Παραλλαγές:

- Plain: $\mathcal{A}$ δεν διαλέγει τα μηνύματα
- Generic: $\mathcal{A}$ διαλέγει μηνύματα μία φορά πριν δει το vk (chosen message attack)
- Oriented: $\mathcal{A}$ διαλέγει μηνύματα μία φορά αφού δει το vk (chosen message attack)
- Adaptive: $\mathcal{A}$ διαλέγει μηνύματα αφού δει το vk (chosen message attack) λαμβάνοντας υπόψιν και προηγούμενα ζεύγη μηνυμάτων υπογραφών

- Πλαστοπροσωπία: Ανάκτηση κλειδιού υπογραφής sk
- Πλαστογράφηση: Δημιουργία έγκυρης υπογραφής χωρίς sk
  - Universal: για οποιοδήποτε μήνυμα
  - Existential: για κάποιο μήνυμα (που μπορεί να μην έχει νόημα)

EUF-CMA

Ασφάλεια: Αδυναμία επιτυχίας επίθεσης **EUF-CMA** για οποιοδήποτε υπολογιστικά περιορισμένο (PPT) αντίπαλο

- $\sigma := \mathcal{SO}(m)$ Εκφράζει το ότι ο $\mathcal{A}$ μπορεί να αποκτά υπογραφές σε μηνύματα της επιλογής του.
Υλοποιείται (στο παίγνιο) από τον $\mathcal{C}$ με χρήση του sk .
- $h := \mathcal{RO}(m)$ Εκφράζει το ότι το σχήμα υπογραφών εφαρμόζεται σε $m \in \{0, 1\}^*$.
Θεωρητικά υλοποιείται με ομοιόμορφη επιλογή, διατηρώντας τις ιδιότητες της συνάρτησης (ίδιο input - ίδιο output).
Πρακτικά υλοποιείται με hash function H .
Υπόθεση random oracle: Ισχυρότερη υπόθεση από (δηλ. implies) collision resistance, first, second preimage resistance

---

Algorithm 1: $\text{Forge}_{\mathcal{A}, \Pi}$

Input : λ

Output: $\{0, 1\}$

$(\text{sk}, \text{vk}, \text{prms}) := \Pi.\text{KGen}(1^\lambda)$

$(m, \sigma) := \mathcal{A}^{\text{SO}, \mathcal{RO}}(\text{vk})$

if $\Pi.\text{Vf}(\text{vk}, \sigma, m) = 1$ then

    return 1

else

    return 0

end

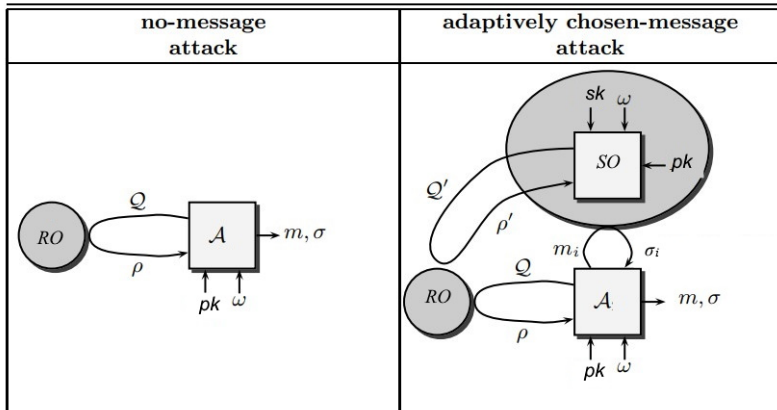

Definition

Ένα σχήμα υπογραφών Π είναι **EUF-CMA unforgeable** αν για κάθε PPT αντίπαλο $\mathcal{A}$

$$\Pr[\text{Forge}_{\Pi, \mathcal{A}}(1^\lambda) = 1] \leq \text{negl}(\lambda)$$

Οι επιθέσεις σχηματικά

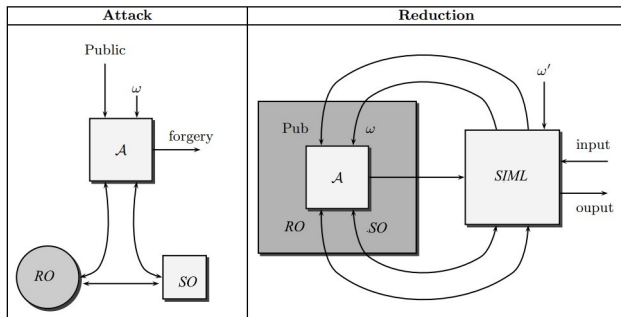

Αποδείξεις ασφαλείας

Αναγωγή της ασφάλειας σχήματος υπογραφών σε δύσκολο υπολογιστικά πρόβλημα.

Απόδειξη: Αν το σχήμα υπογραφής δεν είναι ασφαλές σύμφωνα με τον τυπικό ορισμό (παίγνιο), τότε χρησιμοποιώντας την πλαστογράφιση μπορώ να λύσω το δύσκολο πρόβλημα.

Γενική μορφή αποδείξεων

Ψηφιακές Υπογραφές RSA

Δημιουργία Κλειδιών: $\text{KGen}(1^\lambda) = (d, (e, n))$

- $n := p \cdot q$, p, q πρώτοι αριθμοί $\frac{\lambda}{2}$ bits
- Επιλογή e ώστε $\text{gcd}(e, \phi(n)) = 1$
- $d := e^{-1} \pmod{\phi(n)}$ με EGCD
- Χρήση δημόσια διαθέσιμης τυχαίας συνάρτησης $H : \{0, 1\}^* \rightarrow \mathbb{Z}_n^*$

Πρακτικά: $\text{FDH}(m) = H(m||0)||H(m||1) \cdots [: \lambda]$ (λbits)

ή μπορεί να υποστηρίζεται natively από την H

Υπογραφή

- Υπολογισμός $H(m)$
- $\text{Sign}(d, m) \triangleq H(m)^d \bmod n$

Επαλήθευση

- Υπολογισμός $H(m)$
- $\text{Vf}((e, n), m, \sigma) \triangleq \sigma^e = H(m) \pmod{n}$

Ορθότητα

$$\text{Vf}((e, n), m, H(m)^d) \triangleq (H(m)^d)^e = H(m) \pmod{n}$$

Υλοποίηση: συνάρτηση σύνοψης με δυσκολία εύρεσης συγκρούσεων

Πλεονέκτημα: Μπορεί να χρησιμοποιηθεί για υπογραφή τυχαίων συμβολοσειρών και όχι μόνο στοιχείων του $\mathbb{Z}_n^*$

- Επίθεση χωρίς μήνυμα
  - Επιλογή τυχαίου $\sigma \in \mathbb{Z}_n^*$
  - Η 'κρυπτογράφηση' δίνει τη σύνοψη $h = \sigma^e \pmod n$ - όχι το μήνυμα
  - Για το μήνυμα πρέπει να βρεθεί $m : H(m) = h$
  - Δυσκολία αντιστροφής

- Επίθεση επιλεγμένων μηνυμάτων
  - Ο $\mathcal{A}$ έχει στη διάθεση του δημόσιο κλειδί (e, n) και θέλει να πλαστογραφήσει υπογραφή για $m \in \mathbb{Z}_n^*$
  - Ο $\mathcal{A}$ χρησιμοποιώντας το μαντρίο αποκτά τις υπογραφές 2 μηνυμάτων $Q = \{(m_1, \sigma_1), (\frac{m}{m_1}, \sigma_2)\}$ με $m_1 \in_R$
  - Υπολογισμός $\sigma = \sigma_1 \sigma_2 = H(m_1)H(\frac{m}{m_1})$
  - Δεν ισχύουν οι ομομορφικές ιδιότητες.

Θεώρημα

Αν το πρόβλημα RSA είναι δύσκολο, τότε οι υπογραφές RSA-FDH παρέχουν ασφάλεια έναντι υπαρξιακής πλαστογράφησης με επιλεγμένα μηνύματα **EUF-CMA** στο μοντέλο του τυχαίου μαντείου.

Θα αποδείξουμε το παρακάτω:

Θεώρημα

Αν υπάρχει αντίπαλος $\mathcal{A}$ που παράγει πλαστογράφηση στο RSA-FDH με πλεονέκτημα τουλάχιστον $\text{Adv}_{\mathcal{A}}^{\text{forge}}(\lambda)$ μετά από $Q_{\mathcal{RO}}$ ερωτήσεις στο τυχαίο μαντείο, τότε υπάρχει αντίπαλος $\mathcal{B}$ που λύνει το πρόβλημα RSA με πιθανότητα $\text{Adv}_{\mathcal{B}}^{\text{rsa}}(\lambda) \geq \frac{\text{Adv}_{\mathcal{A}}^{\text{forge}}(\lambda)}{Q_{\mathcal{RO}}}$.

Απόδειξη Ασφάλειας Hashed RSA: Κατασκευή $\mathcal{B}$

- Ο $\mathcal{A}$ μπορεί να κατασκευάσει πλαστογράφηση υπογραφής
- Κατασκευή $\mathcal{B}$ που με χρήση του $\mathcal{A}$ και ενός τυχαίου μαντείου μπορεί να αντιστρέψει το RSA
- Είσοδος $\mathcal{B}$
  - Δημόσιο κλειδί (e, n)
  - Ομοιόμορφα επιλεγμένο $y \in \mathbb{Z}_n^*$
- Έξοδος $\mathcal{B}$
  - $x = y^{e^{-1}}$

Απόδειξη Ασφάλειας Hashed RSA

Επίθεση χωρίς μήνυμα i

Υπόθεση

Για την πλαστογράφηση (m^*, σ^*) έχει προηγουμένως ερωτηθεί στο μαντείο το $H(m^*)$

Συνέπεια

Εφόσον η πλαστογράφηση είναι έγκυρη υπογραφή πρέπει $\sigma^{*e} = H(m^*)$ Άρα $\sigma^* = H(m^*)^{e^{-1}}$

Πλήθος ερωτήσεων

Ο $\mathcal{B}$ δεν γνωρίζει ακριβώς το $Q_{\mathcal{RO}}$, αλλά δεν έχει σημασία αφού $\mathcal{A}$ είναι PPT. Άρα $Q_{\mathcal{RO}} \leq \text{poly}(\lambda)$.

Απόδειξη Ασφάλειας Hashed RSA

Επίθεση χωρίς μήνυμα ii

- Ο $\mathcal{B}$ προωθεί το (e, n) στον $\mathcal{A}$
- Ο $\mathcal{B}$ επιλέγει $j \in_R [Q_{\mathcal{RO}}]$
- Ο $\mathcal{A}$ όταν ρωτάει το μαντείο H για μηνύματα $\{m_i\}_{i=1}^{Q_{\mathcal{RO}}}$ λαμβάνει τις απαντήσεις $\{H(m_i)\}_{i=1}^{Q_{\mathcal{RO}}} \in_r$
- Ο $\mathcal{B}$ ελπίζει ότι στο ερώτημα j θα γίνει η πλαστογράφιση
- Αν $i = j$, ο $\mathcal{B}$ αντικαθιστά την απάντηση $H(m_j^*)$ με το y
- Αν έχει δίκιο, τότε ο $\mathcal{A}$ εξάγει την πλαστογραφία (m_j^*, σ^*) με πιθανότητα p_F
- Δηλαδή: $\sigma^{*e} = y \Rightarrow \sigma^* = y^{e^{-1}}$
- Ο $\mathcal{B}$ προωθεί το σ^* στην έξοδο
- Ο $\mathcal{B}$ αντέστρεψε το RSA με πιθανότητα επιτυχίας $\frac{\text{Adv}_{\mathcal{A}}^{\text{forge}}(\lambda)}{Q_{\mathcal{RO}}}$

Απόδειξη Ασφάλειας Hashed RSA

Επίθεση επιλεγμένου μηνύματος i

Σενάριο

- $\mathcal{A}$ ζητάει συνόψεις και υπογραφές από τον $\mathcal{B}$
- Συνόψεις: το τυχαίο μαντείο - προσομοίωση
- Υπογραφές: Πρέπει να τις απαντήσει ο $\mathcal{B}$
- δηλ. να υπολογίσει το $H(m)^d$ χωρίς το ιδιωτικό κλειδί...

Απόδειξη Ασφάλειας Hashed RSA

Επίθεση επιλεγμένου μηνύματος ii

Λύση

Ερώτηση $\mathcal{A}^{\mathcal{RO}}(m)$:

Επιλογή $\sigma \leftarrow \mathbb{Z}_n^*$,

υπολογισμός σ^e και επιστροφή αντί $H(m)$,

Αποθήκευση σ, σ^e, m για μετά

Ερώτηση $\mathcal{A}^{\mathcal{SO}}(m)$:

Επιστροφή σ από την αντίστοιχη απάντηση για $H(m)$.

Τετριμμένη επαλήθευση $\sigma^e = H(m) = \sigma^e$

Απόδειξη Ασφάλειας Hashed RSA

Επίθεση επιλεγμένου μηνύματος iii

- Ο $\mathcal{B}$ προωθεί το (e, n) στον $\mathcal{A}$
- Ο $\mathcal{B}$ επιλέγει $j \in_R [Q_{\mathcal{RO}}]$
- Ο $\mathcal{A}$ κάνει $Q_{\mathcal{RO}} = O(\text{poly}(\lambda))$ ερωτήσεις στο μαντείο για μηνύματα $\{m_i\}_{i=1}^{Q_{\mathcal{RO}}}$
- Κάθε ερώτηση του μαντείου H απαντάται από τον $\mathcal{B}$ ως εξής:
  - Επιλέγει $\sigma_i \leftarrow \mathbb{Z}_n^*$
  - Υπολογίζει $\sigma_i^e = y_i$ και θέτει $H(m_i) = y_i$
  - Επιστρέφει y_i
  - Αποθηκεύει τις τριάδες $\mathcal{T} = (y_i, \sigma_i, m_i)$
- Ο $\mathcal{A}$ ζητάει υπογραφές από το μαντείο υπογραφών
  - Για κάθε σύνοψη y_i γίνεται αναζήτηση στον $\mathcal{T}$ για την τριάδα που περιέχει το y και επιστρέφεται το σ_i
  - Οι υπογραφές είναι έγκυρες αφού $\sigma_i^e = y_i$
- Ο $\mathcal{B}$ απαντάει το ερώτημα j στο H με y

Απόδειξη Ασφάλειας Hashed RSA

Επίθεση επιλεγμένου μηνύματος iv

- Για το συγκεκριμένο δεν θα ζητηθεί υπογραφή, αλλά το σ^* θα παραχθεί από τον $\mathcal{A}$ (πλαστογράφιση)
- Αφού πλαστογράφιση = έγκυρη υπογραφή θα ισχύει $\sigma^{*e} = y$, δηλαδή $\sigma^* = y^{e^{-1}}$
- Άρα ο $\mathcal{B}$ πέτυχε το στόχο του και αντέστρεψε το y
- Πλεονέκτημα $\mathcal{A}$ $\text{Adv}_{\mathcal{A}}^{\text{forge}}(\lambda)$ και πλεονέκτημα $\mathcal{B}$

$$\text{Adv}_{\mathcal{B}}^{\text{rsa}}(\lambda) \geq \frac{\text{Adv}_{\mathcal{A}}^{\text{forge}}(\lambda)}{Q_{\mathcal{RO}}}$$

Απόδειξη Ασφάλειας Hashed RSA

Επίθεση επιλεγμένου μηνύματος v

Ασυμπτωτικά, $\text{Adv}_B^{\text{rsa}}(\lambda) \leq \text{negl}(\lambda)$ και αφού $Q_{\mathcal{RO}} \leq \text{poly}(\lambda)$ τότε και $\text{Adv}_A^{\text{forge}}(\lambda) \leq \text{Adv}_B^{\text{rsa}}(\lambda) \cdot Q_{\mathcal{RO}} \leq \text{negl}(\lambda)$.

Παρατήρηση

Πρακτικά υπάρχει 'απώλεια' ασφάλειας $Q_{\mathcal{RO}}$.

Π.χ.: Αν $\text{Adv}_B^{\text{rsa}}(\lambda) = 2^{-60}$ και $Q_{\mathcal{RO}} = 2^{50}$ τότε $\text{Adv}_A^{\text{forge}}(\lambda) = 2^{-10}$.

Πρωτόκολλα Ταυτοποίησης

Το πρόβλημα της ταυτοποίησης

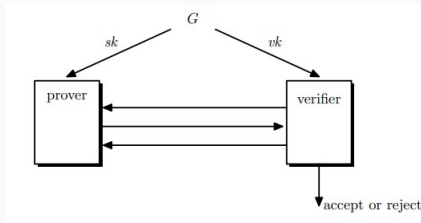
Μια οντότητα (P) θέλει να αποδείξει σε κάποια άλλη (V) ότι είναι αυτή που ισχυρίζεται ώστε να αποκτήσει δικαιώματα πρόσβασης σε κάποιους πόρους.

- Φυσική πρόσβαση σε αντικείμενο
- Πρόσβαση σε τοπικό υπολογιστή
- Πρόσβαση σε απομακρυσμένο υπολογιστή

Ορισμός ii

Ένα πρωτόκολλο ταυτοποίησης είναι μια τριάδα $ID = (KGen, P, V)$:

- $(vk, sk) = KGen(1^\lambda)$
- $\langle P(sk, vk), V(vk) \rangle$ είναι ένα πρωτόκολλο μεταξύ των αλγορίθμων P, V τέτοιο ώστε μετά την εκτέλεσή του $V(vk) \in \{0, 1\}$

Πληρότητα: Αν ο P εκτελεστεί με είσοδο το sk του
 $(sk, vk) \leftarrow KGen(1^\lambda)$ τότε $V(vk) = 1$

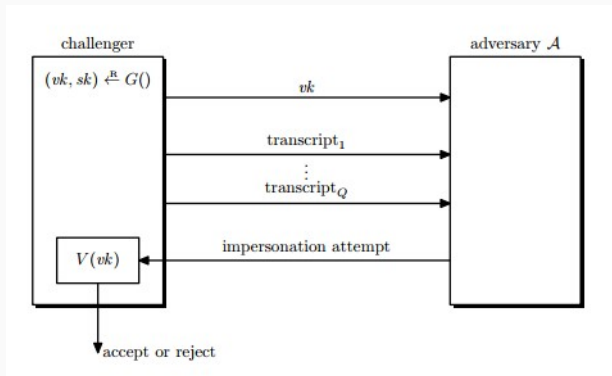
- **Direct (Impersonation) Attacks:** Ο $\mathcal{A}$ αλληλεπιδρά με τον V χωρίς το sk , δηλ.
  - Τοπική πρόσβαση στον verifier
  - Δεν υπάρχει δυνατότητα eavesdropping
  - Το τελευταίο στάδιο οποιασδήποτε επίθεσης

$$ID_{DA} = \langle \mathcal{A}(vk), V(vk) \rangle$$

- **Eavesdropping Attacks:** Ο $\mathcal{A}$ μπορεί να ζητήσει ένα σύνολο από Q πραγματικά transcripts $T = \langle P(sk, vk), V(vk) \rangle_{i=1}^Q$ πριν προβεί σε direct attack.
  - Παρακολούθηση δικτύου

$$ID_{EVE} = \langle \mathcal{A}(T, vk), V(vk) \rangle$$

Μοντέλο Ασφάλειας ii

- ***r*-Impersonation Attacks:** Ο αντίπαλος έχει δυνατότητα eavesdropping

Αλλά, κατά τη διάρκεια του direct attack, ο $\mathcal{A}$ μπορεί να αλληλεπιδράσει ταυτόχρονα με r verifiers.

Κερδίζει αν τουλάχιστον ένας από αυτούς δεχθεί.

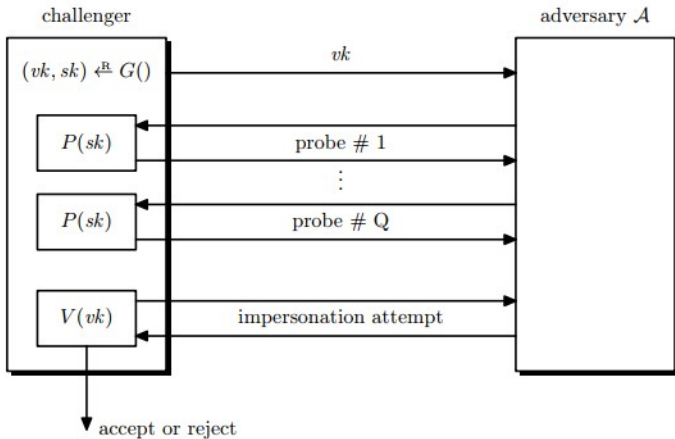
$$ID_{r-EVE} = \langle \mathcal{A}(T, vk), V^r(vk) \rangle$$

- **Active Attacks** Ο $\mathcal{A}$ αλληλεπιδρά με τον P στη θέση του verifier χωρίς κατ'ανάγκη να ακολουθεί το πρωτόκολλο, πριν προβεί σε direct attack.

- Χρήση fake verifier
- Phishing attacks

$$ID_{ACT} = \langle P(sk), \mathcal{A}(vk) \rangle$$

Μοντέλο Ασφάλειας iv

- **Concurrent (Active) Attacks** Ο αντίπαλος μπορεί να δημιουργήσει πολλά ταυτόχρονα sessions με τον prover παριστάνοντας τον verifier και να χρησιμοποιήσει τα μηνυμάτά τους ώστε στη συνέχεια να κάνει direct attack.

Ο $\mathcal{A}$ αλληλεπιδρά με l prover - clones.

Κάθε P clone διαθέτει το ίδιο sk , αλλά έχει ξεχωριστό random tape και ξεχωριστή κατάσταση.

$$ID_{CC} = \langle P^l(sk), \mathcal{A}(vk) \rangle$$

Λήμμα

Έστω πρωτόκολλο ταυτοποίησης ID. Για κάθε αντίπαλο $\mathcal{A}$ στο μοντέλο ID_{r-EVE} υπάρχει αντίπαλος $\mathcal{B}$ στο ID_{EVE} ώστε:

$$\text{Adv}_{\mathcal{B}}^{\text{id}_{eve}}(\lambda) \geq \frac{1}{r} \text{Adv}_{\mathcal{A}, r}^{\text{id}_{r-eve}}(\lambda)$$

Απόδειξη

Guessing argument

Ο $\mathcal{B}$ μαντεύει για ποιον (j) από τους verifiers του ID_{r-EVE} κερδίζει ο $\mathcal{A}$.

Για αυτόν παίζει το παιχνίδι ID_{EVE} ως challenger, ενώ προσομοιώνει τους υπόλοιπους.

Κερδίζει αν μάντεψε σωστά, δηλαδή αν ο $\mathcal{A}$ κάνει επιτυχή direct attack στον V_j .

Κατασκευές

Το πρωτόκολλο του Schnorr [?]

- $(q, g, \mathbb{G}) := \text{Pgen}(1^\lambda)$ με $\mathbb{G} = \langle g \rangle$ ομάδα τάξης q
- $(x, Y) \leftarrow \text{KGen}(\text{prms})$ με $x \leftarrow \mathbb{Z}_q, Y = g^x$
- $T \leftarrow \text{P}(Y, x)$ με $t \leftarrow \mathbb{Z}_q, T := g^t$
- $c \leftarrow \text{V}(Y, T)$ με $c \leftarrow \mathbb{Z}_q$
- $s \leftarrow \text{P}(x, (T, c))$ με $s = t + cx \bmod q$
- $\text{V}(Y, (T, c, s)) = 1 \Leftrightarrow g^s = TY^c$

Αρχική έκδοση: $c \in \{0, 1\}^k \subseteq \mathbb{Z}_q$

Θεώρημα

Αν το DLP είναι δύσκολο στην $\mathbb{G}$ τότε το πρωτόκολλο ταυτοποίησης του Schnorr παρέχει ασφάλεια σε direct attacks.

$$\text{Adv}_{\mathcal{B}}^{\text{dlp}}(\lambda) \geq \text{Adv}_{\mathcal{A}}^{\text{id}_{\text{da}}}(\lambda)^2 - \frac{\text{Adv}_{\mathcal{A}}^{\text{id}_{\text{da}}}(\lambda)}{q}$$

ή ισοδύναμα:

$$\text{Adv}_{\mathcal{A}}^{\text{id}_{\text{da}}}(\lambda) \leq \frac{1}{q} + \sqrt{\text{Adv}_{\mathcal{B}}^{\text{dlp}}(\lambda)}$$

Για ευκολία θέτουμε:

$$\epsilon = \text{Adv}_{\mathcal{A}}^{\text{id}_{\text{da}}}(\lambda) \text{ και } \epsilon' = \text{Adv}_{\mathcal{B}}^{\text{dlp}}(\lambda)$$

Tightness

Πλαστοπροσωπία με πιθανότητα ϵ

Επίλυση διακριτού λογάριθμου με πιθανότητα ϵ^2

Βασική ιδέα απόδειξης

Αν ο $\mathcal{A}$ μπορεί να απαντήσει για $Y = g^x$ στο ID_{DA} για ένα challenge c_1 με πιθανότητα ϵ , θα μπορεί να απαντήσει για δύο challenges $c_1, c_2 (c_1 \neq c_2)$ με πιθανότητα ϵ^2 .

Μετά την πρώτη επιτυχία ο $\mathcal{B}$ κάνει rewind τον $\mathcal{A}$ στο σημείο πριν την παραγωγή του challenge.

Δύο accepting transcripts $(T, c_1, s_1 = t + c_1x)$ και $(T, c_2, s_2 = t + c_2x)$

Δηλαδή: $T \cdot Y^{c_1} = g^{s_1}$ και $T \cdot Y^{c_2} = g^{s_2}$

Άρα:

$$g^{s_1} Y^{-c_1} = g^{s_2} Y^{-c_2} \Rightarrow$$

$$g^{s_1 - s_2} = Y^{c_1 - c_2} \Rightarrow$$

$$s_1 - s_2 = x(c_1 - c_2) \Rightarrow$$

$$x = \frac{s_1 - s_2}{c_1 - c_2}$$

Rewinding/Splitting/Resetting/Forking Lemma [?, ?]

Rewinding Lemma

Έστω πεπερασμένα, μη κενά σύνολα S, T με $|T| = n$ και $f : S \times T \rightarrow \{0, 1\}$.

Έστω τυχαία μεταβλητή X με τιμές από το S και τυχαίες μεταβλητές Y, Y' που παίρνουν τιμές στο T ομοιόμορφα οι οποίες είναι ανεξάρτητες μεταξύ τους.

Αν $\Pr[f(X, Y) = 1] = \epsilon$ τότε ισχύει

$$\Pr[f(X, Y) = 1 \wedge f(X, Y') = 1 \wedge Y \neq Y'] \geq \epsilon^2 - \frac{\epsilon}{n}$$

Αντιστοιχία:

$$S = \mathbb{G}$$

$$Y = \mathbb{Z}_q^2 \quad (c, s) = y \in Y$$

και f είναι η επαλήθευση από τον V

Απόδειξη Splitting Lemma i

Θεωρούμε $g(s) = \Pr[f(s, Y) = 1]$ για $s \in S$. Ισχύει $\mathbb{E}[g(X)] = \epsilon$ γιατί:

$$\begin{aligned}\mathbb{E}[g(X)] &= \sum_{s \in S} g(s) \Pr[X = s] = \\ &= \sum_{s \in S} \Pr[f(s, Y) = 1] \Pr[X = s] \\ &= \sum_{s \in S} \Pr[f(s, Y) = 1 \wedge X = s] \quad \text{Ανεξαρτησία} \\ &= \Pr[f(X, Y) = 1] \quad \text{Ολική Πιθανότητα} \\ &= \epsilon\end{aligned}$$

Απόδειξη Splitting Lemma ii

Έστω το event

$$G_s = f(s, Y) = 1 \wedge f(s, Y') = 1 \wedge Y \neq Y'$$

και

$$n_s = |\{t \in T : f(s, t) = 1\}|$$

Τότε $g(s) = \frac{n_s}{n}$

$$\Pr[G_s] \geq \frac{n_s}{n} \frac{n_s - 1}{n} = \left(\frac{n_s}{n}\right)^2 - \frac{n_s}{n^2} = g(s)^2 - \frac{g(s)}{n}$$

Απόδειξη Splitting Lemma iii

Έστω το event $G : f(X, Y) = 1 \wedge f(X, Y') = 1 \wedge Y \neq Y'$

$$\begin{aligned}\Pr[G] &= \sum_{s \in S} \Pr[G \wedge X = s] \\ &= \sum_{s \in S} \Pr[G_s] \Pr[X = s] \\ &\geq \sum_{s \in S} \left(g(s)^2 - \frac{g(s)}{n} \right) \Pr[X = s] \\ &= \mathbb{E}[g(X)^2] - \frac{\mathbb{E}[g(X)]}{n} \\ &\geq \mathbb{E}[g(X)]^2 - \frac{\mathbb{E}[g(X)]}{n} \quad \text{Jensen's inequality} \\ &= \epsilon^2 - \frac{\epsilon}{n}\end{aligned}$$

Ασφάλεια σε direct attacks (απόδειξη)

Για $\mathcal{A}$ που επιτυγχάνει στο ID_{DA} με $\text{vk} = Y \in \mathbb{G}$, $\text{sk} = x \in \mathbb{Z}_q$ κατασκευάζουμε $\mathcal{B}$ που λύνει το DLP στην $\mathbb{G}$ για το Y .

Ο $\mathcal{B}$ θα υπολογίσει το x μέσω δύο αποδεκτών συζητήσεων $(T, c_1, s_1 = t + c_1x)$ και $(T, c_2, s_2 = t + c_2x)$ με $c_1 \neq c_2$.

Τα c_1, c_2 επιλέγονται τυχαία από τον $\mathcal{B}$ (που παίζει το ρόλο του V).

Από Rewinding Lemma $\mathcal{B}$ επιτυγχάνει με πλεονέκτημα τουλάχιστον $\epsilon^2 - \frac{\epsilon}{q}$ αν ο $\mathcal{A}$ καταφέρει impersonation με πλεονέκτημα $\epsilon \geq \frac{1}{q}$.

$$\epsilon' \geq \epsilon^2 - \frac{\epsilon}{q} = \epsilon^2 - 2\frac{\epsilon}{q} + \frac{\epsilon}{q} \geq \epsilon^2 - 2\frac{\epsilon}{q} + \frac{1}{q^2} = \left(\epsilon - \frac{1}{q}\right)^2$$

Άρα

$$\epsilon' \geq \left(\epsilon - \frac{1}{q}\right)^2 \Rightarrow \epsilon \leq \sqrt{\epsilon'} + \frac{1}{q}$$

Υπενθύμιση: Πρωτόκολλα HVZK

HVZK

Ένα πρωτόκολλο μεταξύ ενός P και ενός V είναι Honest Verifier Zero Knowledge αν υπάρχει αλγόριθμος PPT Sim τέτοιος ώστε για κάθε $(vk, sk) \leftarrow KGen(1^\lambda)$ οι κατανομές πιθανότητας των transcripts μεταξύ $P(sk, vk), V(vk)$ είναι ίδιες με αυτές μεταξύ $Sim(vk), V(vk)$

Το πρωτόκολλο Schnorr είναι HVZK

Ο Sim παράγει τα μήνυμα με αντίστροφη σειρά

Τα transcripts

$\mathcal{T}_1 = \langle P(Y, x), V(Y) \rangle = (T = g^t, c, s = t + cx)$ και

$\mathcal{T}_2 = \langle Sim(Y), V(Y) \rangle = (T = g^s Y^{-c}, c, s)$

γίνονται αποδεκτά από τον V και έχουν ταυτόσημες κατανομές.

Θεώρημα

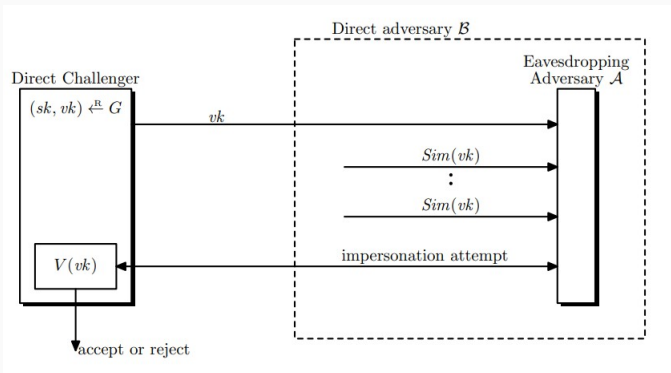
Αν το πρωτόκολλο ταυτοποίησης ID είναι HVZK, τότε:

$$\text{Adv}_{\mathcal{B}, \text{ID}}^{\text{id}_{\text{eve}}}(\lambda) = \text{Adv}_{\mathcal{A}, \text{ID}}^{\text{id}_{\text{da}}}(\lambda)$$

Απόδειξη

Στο Eavesdropping παίγνιο ID_{EVE} ο $\mathcal{B}$ παράγει τα transcripts μόνος του αντί να τα πάρει από τον challenger του direct παίγνιου ID_{DA} .

Eavesdropping attacks και HVZK ii

Fiat-Shamir Heuristic

Αντικατάσταση verifier από random oracle $H : \mathcal{M} \times \mathbb{G}^2 \rightarrow \mathbb{Z}_q$

Υπογραφές Schnorr

- $(q, g, \mathbb{G}) := \text{Pgen}(1^\lambda)$ με $\mathbb{G} = \langle g \rangle$ ομάδα τάξης q και $H : \mathcal{M} \times \mathbb{G}^2 \rightarrow \mathbb{Z}_q$
- $(x, Y) := \text{KGen}(\text{prms})$ με $x \leftarrow \mathbb{Z}_q, Y = g^x$
- $\text{Sign}(x, m) = (T, s)$ με:
  - $T := g^t$ και $t \leftarrow \mathbb{Z}_q$
  - $s := t + cx \bmod q$ με $c := H(m, T, Y)$
- $\text{Vf}(Y, (T, s), m) = 1 \Leftrightarrow g^s = TY^{H(m, T, Y)}$

Υπογραφές Schnorr - Εναλλακτική Υλοποίηση

- $(q, g, \mathbb{G}) := \text{Pgen}(1^\lambda)$ με $\mathbb{G} = \langle g \rangle$ ομάδα τάξης q και $H : \mathcal{M} \times \mathbb{G}^2 \rightarrow \mathbb{Z}_q$
- $(x, Y) := \text{KGen}(\text{prms})$ με $x \leftarrow \mathbb{Z}_q, Y = g^x$
- $\text{Sign}(x, m) = (c, s)$ με:
  - $c := H(m, T, Y)$ και $T := g^t$ με $t \leftarrow \mathbb{Z}_q$
  - $s := t + cx \bmod q$
- $\forall (Y, (T, s), m) = 1 \Leftrightarrow c = H(m, g^s Y^{-c}, Y)$

Μείωση μεγέθους:

Κανονική υπογραφή $\sigma \in \mathbb{G} \times \mathbb{Z}_q$

Εναλλακτική υπογραφή $\sigma \in \mathbb{Z}_q^2$

Θεώρημα

Έστω αντίπαλος $\mathcal{A}$ ο οποίος επιτυγχάνει σε επίθεση **EUFCMA** εναντίον των υπογραφών Schnorr με το πολύ Q_{SO} signing queries και το πολύ Q_{RO} random oracle queries.

Τότε υπάρχει αντίπαλος $\mathcal{B}$ ο οποίος νικάει στο ID_{r-EVE} με πλεονέκτημα:

$$\text{Adv}_{\mathcal{B}, Q_{RO}+1}^{\text{id}_{r-\text{eve}}}(\lambda) \geq \text{Adv}_{\mathcal{A}, \text{EUFCMA}}^{\text{schnorr}}(\lambda) - \frac{Q_{SO}(Q_{SO} + Q_{RO} + 1)}{q}$$

Βασική Ιδέα

Θα κατασκευάσουμε $\mathcal{B}$ ο οποίος απαντάει στα queries στο $\mathcal{RO}$ και $\mathcal{SO}$ τα οποία κάνει ο $\mathcal{A}$ για να βγάλει πλαστογράφιση. Χρησιμοποιώντας την πλαστογράφιση θα πρέπει να κάνει έναν από τους verifiers του r impersonation game να αποδεκτούν.

Πρόβλημα Η αναγωγή θα πρέπει να προσομοιώσει υπογραφές για το $\mathcal{SO}$ χωρίς το sk

Πώς; Χρησιμοποιώντας τα transcripts από το eavesdropping game $\mathcal{T} = \{(T_i, c_i, s_i)\}$ για να προγραμματίσει το $\mathcal{RO}$.

Πρέπει να μαντέψουμε ποιο $\mathcal{RO}$ query θα οδηγήσει στην πλαστογράφιση.

Υποθέσεις Αν ο $\mathcal{A}$ βγάλει μια πλαστογράφιση $(m^*, (T^*, s^*))$ σημαίνει ότι:

- δεν έχει ζητήσει υπογραφή για το m^* στο $\mathcal{SO}$.
- έχει κάνει το ερώτημα (m^*, T^*, Y) στο $\mathcal{RO}$.

Ένα επιπλέον ερώτημα στο $\mathcal{RO}$: $Q_{\mathcal{RO}} + 1$

Αρχικοποίηση $\mathcal{B}$

- Είσοδος: $Y, \mathcal{T} = \{(T_i, c_i, s_i)\}_{i=1}^{Q_s}$ τα οποία είναι έγκυρα
- Αποστολή Y στον $\mathcal{A}$
- Αρχικοποίηση $\mathcal{RO}$ ως άδειο λεξικό

Προσομοίωση $\mathcal{SO}(m_i)$

- Ο $\mathcal{B}$ δεν διαθέτει το ιδιωτικό κλειδί.
- Το ερώτημα αφορά το μήνυμα m_i .
- Ανάκτηση i -οστού transcript (T_i, c_i, s_i)
- Θέτουμε $\mathcal{RO}(m_i, T_i, Y) = c_i$ (για μελλοντική χρήση)
- Η υπογραφή $\sigma_i = (T_i, s_i)$ είναι έγκυρη (T_i, s_i προέρχονται από τον challenger του $\text{ID}_{\text{r-EVE}}$)
- Επιστροφή σ_i

Προσομοίωση $\mathcal{RO}(m_j, T_j, Y)$

Το $\mathcal{RO}$ ερωτάται είτε από τον $\mathcal{A}$, είτε εσωτερικά από τον $\mathcal{B}$.

Συνολικά το πολύ $Q_{SO} + Q_{RO} + 1$ φορές.

Για το ερώτημα (m_j, T_j) :

- Αν $\mathcal{RO}(m_j, T_j, Y) \neq \perp$, επιστροφή του c_j
- Αν $\mathcal{RO}(m_j, T_j, Y) = \perp$, τότε προώθηση T_j στον challenger-verifier V_j του $\text{ID}_{r\text{-EVE}}$
- Λήψη c_j και προώθηση στον $\mathcal{A}$
- Αποθήκευσε $((m_j, T_j), j)$ για να θυμηθείς σε ποιον V_j θα στείλεις την απάντηση s_j .

Λήψη forgery $m^*, (T^*, s^*)$

- Θα έχει ρωτηθεί το $\mathcal{RO}(m^*, T^*)$
- Δηλαδή $T^* = T_j$ για κάποιο j
- Ανάκτηση j από λίστα και αποστολή s^* στον V_j

Πρόβλημα: Ύπαρξη συγκρούσεων

Κάποιο από τα T_i τα οποία ερωτούνται στο $\mathcal{SO}$ έχει ερωτηθεί νωρίτερα στο $\mathcal{RO}$.

Γιατί; ο $\mathcal{B}$ 'χαραμίζει' ένα transcript από αυτά που δόθηκαν από το eavesdropping.

Πιθανότητα το πολύ $Q_{\mathcal{SO}} \frac{Q_{\mathcal{SO}} + Q_{\mathcal{RO}} + 1}{q}$

Συνολικά - Αναγωγή στο διακριτό λογάριθμο

$$\sqrt{\text{Adv}_{\mathcal{B}}^{\text{dlp}}(\lambda)} \geq \text{Adv}_{\mathcal{A}}^{\text{id}_{\text{da}}}(\lambda) - \frac{1}{q} \quad (\text{DLP} \Rightarrow \text{ID}_{\text{DA}})$$

$$\text{Adv}_{\mathcal{B}, \text{ID}}^{\text{id}_{\text{eve}}}(\lambda) = \text{Adv}_{\mathcal{A}, \text{ID}}^{\text{id}_{\text{da}}}(\lambda) \quad (\text{ID}_{\text{EVE}} \Leftrightarrow \text{ID}_{\text{DA}})$$

$$\text{Adv}_{\mathcal{B}, \text{ID}}^{\text{id}_{\text{eve}}}(\lambda) \geq \frac{1}{Q_{\mathcal{RO}} + 1} \text{Adv}_{\mathcal{A}, \text{ID}, Q_{\mathcal{RO}} + 1}^{\text{id}_{\text{r-eve}}}(\lambda) \quad (\text{ID}_{\text{EVE}} \Rightarrow \text{ID}_{\text{r-EVE}})$$

$$\text{Adv}_{\mathcal{B}, Q_{\mathcal{RO}} + 1}^{\text{id}_{\text{r-eve}}}(\lambda) \geq \text{Adv}_{\mathcal{A}, \text{EUF-CMA}}^{\text{schnorr}}(\lambda) - \frac{Q_{\mathcal{SO}}(Q_{\mathcal{SO}} + Q_{\mathcal{RO}} + 1)}{q} \quad (\text{ID}_{\text{r-EVE}} \Rightarrow \text{DS}_{\text{Schnorr}})$$

Άρα:

$$\sqrt{\text{Adv}_{\mathcal{B}}^{\text{dlp}}(\lambda)} \geq -\frac{1}{q} + \frac{1}{Q_{\mathcal{RO}} + 1} \cdot \left(\text{Adv}_{\mathcal{A}, \text{EUF-CMA}}^{\text{schnorr}}(\lambda) - \frac{Q_{\mathcal{SO}}(Q_{\mathcal{SO}} + Q_{\mathcal{RO}} + 1)}{q} \right) +$$

Τελικά:

$$\text{Adv}_{\mathcal{A}, \text{EUF-CMA}}^{\text{schnorr}}(\lambda) \leq \frac{Q_{\mathcal{RO}} + 1}{q} + \frac{Q_{\mathcal{SO}}(Q_{\mathcal{SO}} + Q_{\mathcal{RO}} + 1)}{q} + (Q_{\mathcal{RO}} + 1) \cdot \sqrt{\text{Adv}_{\mathcal{B}}^{\text{dlp}}(\lambda)}$$

One-More Discrete Log (OMDL) [?] i

DL oracle το οποίο για $Y_i \in \mathbb{G}$ επιστρέφει $x_i \in \mathbb{Z}_q : Y_i = g^{x_i}$

Χρήση το πολύ $Q = \text{poly}(\lambda)$ φορές.

Εξαγωγή ενός επιπλέον Discrete Log που δεν έχει ρωτηθεί στο DL oracle

Ισχυρότερη υπόθεση από DLP ($\text{DLP} = \text{OMDL}_0$)

Χρήση για απόδειξη ασφάλειας Schnorr Identification για active - concurrent sessions [?].

One-More Discrete Log (OMDL) [?] ii

Algorithm 2: OMDL_n

Input : λ

Output: $\{0, 1\}$

$(\mathbb{G}, q, g) \leftarrow \text{Pgen}(1^\lambda)$

$\{x_i\}_{i=1}^n \leftarrow \mathbb{Z}_q$

for $i \leftarrow 0$ to n do

$Y_i := g^{x_i}$

end

$(\pi, \{z_i\}_{i=1}^{Q+1}) \leftarrow \mathcal{A}^{\text{DL}}(\mathbb{G}, q, g, (Y_i)_{i=1}^n)$

if $\forall i \in Q + 1 : y_i = g^{z_{\pi(i)}} \wedge Q \leq n$ then

  return 1

else

  return 0

end

Θεώρημα [?]

$$\text{Adv}_{\mathcal{A}, \text{ID}_{CC}}^{\text{schnorr}}(\lambda) \leq \frac{1}{q} + \sqrt{\text{Adv}_{\mathcal{B}}^{\text{omdl}}(\lambda)}$$

Αν το OMDL είναι δύσκολο, τότε το σχήμα ταυτοποίησης schnorr είναι ασφαλές εναντίον active - concurrent impersonation attacks.

Έστω $\mathcal{A}$ που νικά στο ID_{CC} .

Θα κατασκευάσουμε $\mathcal{B}$ που νικάει στο OMDL. Δηλ. πρέπει να έχει ως έξοδο $Q + 1$ διακριτούς λογάριθμους, ενώ έχει κάνει Q ερωτήσεις στο DL oracle.

Αρχικά ο $\mathcal{A}$ θα χρειαστεί να αλληλεπιδράσει με prover clones ως *verifier*. Ο $\mathcal{B}$ θα τους προσομοιώσει με τη βοήθεια του DL.

Δηλαδή:

- $\mathcal{B}$ prover
- $\mathcal{A}$ verifier

Απόδειξη ii

Ο $\mathcal{B}$ επιλέγει $Y \leftarrow \mathbb{G}$. Για κάθε session με τον $\mathcal{A}$, ο $\mathcal{B}$ επιλέγει $T_i \leftarrow \mathbb{G}$. Όταν ο $\mathcal{A}$ (V) στείλει το challenge c_i ο $\mathcal{B}$ κάνει query to DL oracle με την τιμή $T_i \cdot Y^{c_i}$ και προωθεί την απάντησή του ως s_i .

Ορθότητα:

$$\begin{aligned} \text{DL}(T_i \cdot Y^{c_i}) &= \\ \text{DL}(T_i) + \text{DL}(Y^{c_i}) &= \\ t_i + cx_i &= \\ s_i \end{aligned}$$

Αλλαγή ρόλων. Δηλαδή:

- $\mathcal{B}$ verifier
- $\mathcal{A}$ prover

Στη συνέχεια ο $\mathcal{A}$ κάνει την direct attack στέλνοντας commitment T .

Ο $\mathcal{B}$ επιλέγει τυχαίο challenge c και το στέλνει στον $\mathcal{A}$. Λαμβάνει το response s και ελέγχει αν $g^s = TY^c$ (επιτυχές με πιθανότητα ϵ)

Rewind

Ο $\mathcal{B}$ επιλέγει τυχαίο challenge c' και το στέλνει στον $\mathcal{A}$. Λαμβάνει το response s' και ελέγχει αν $g^{s'} = TY^{c'}$. (επιτυχές με πιθανότητα ϵ).

Ο $\mathcal{B}$ ανακτά το $x, Y = g^x$ ως: $x = \frac{s-s'}{c-c'}$

Στη συνέχεια υπολογίζει τους υπόλοιπους Q λογάριθμους για τα T_i που ζήτησε από το DL ως $t_i = s_i - c_i x$

Τελικά επιστρέφει $(x, t_1, \dots, t_Q)$.

Ιδανικά Straight Line Reductions: Δεν χρειάζεται το rewinding

Δεν υπάρχουν στο standard model

Algebraic Group Model [?]

Ο $\mathcal{A}$ κάθε φορά που επιστρέφει ένα στοιχείο $T \in \mathbb{G}$ επιστρέφει και την αναπαράσταση του σχετικά με τα στοιχεία που έχει δει μέχρι τώρα.

Δηλαδή:

$$(T, (a_0, a_1, \dots, a_n)) \leftarrow \mathcal{A}(g, Y_1, \dots, Y_n)$$

με

$$= g^{a_0} Y_1^{a_1} \dots Y_n^{a_n}$$

Υπολογισμός DLP χωρίς rewinding

Όταν εξαχθεί το forgery $\sigma^* = (T^*, s^*)$ εξάγονται και (a_0, a_1) ώστε $= g^{a_0} Y^{a_1}$

Όμως: $g^{s^*} = TY^{c^*}$ έχουμε:

$$\begin{aligned} g^{s^*} Y^{c^*} &= g^{a_0} Y^{a_1} \Rightarrow \\ s^* + xc^* &= a_0 + xa_1 \Rightarrow \\ x &= \frac{a_0 - s^*}{c^* - a_1} \end{aligned}$$

Mihir Bellare, Chanathip Namprempre, David Pointcheval, and Michael Semanko, *The one-more-rsa-inversion problems and the security of chaum's blind signature scheme*, J. Cryptol. **16** (2003), no. 3, 185–215.

Mihir Bellare and Adriana Palacio, *Gq and schnorr identification schemes: Proofs of security against impersonation under active and concurrent attacks*, Advances in Cryptology — CRYPTO 2002 (Berlin, Heidelberg) (Moti Yung, ed.), Springer Berlin Heidelberg, 2002, pp. 162–177.

Georg Fuchsbauer, Eike Kiltz, and Julian Loss, *The algebraic group model and its applications*, Advances in Cryptology – CRYPTO 2018 (Cham) (Hovav Shacham and Alexandra Boldyreva, eds.), Springer International Publishing, 2018, pp. 33–62.

David Pointcheval and Jacques Stern, *Security arguments for digital signatures and blind signatures*, J. Cryptol. **13** (2000), no. 3, 361–396.

Claus-Peter Schnorr, *Efficient identification and signatures for smart cards*, Advances in Cryptology - CRYPTO '89, 9th Annual International Cryptology Conference, Santa Barbara, California, USA, August 20–24, 1989, Proceedings (Gilles Brassard, ed.), Lecture Notes in Computer Science, vol. 435, Springer, 1989, pp. 239–252.